

i vort Land i større Maal end i de fleste andre europæiske Lande. Jeg tror altsaa, at man paa ingen Maade kan sige, at Tolden paa Sukker i og for sig er for høj, og jeg tvivler ikke om, at, naar man først kommer til dette Resultat, og naar man først fra alle Sider er bleven enig om, at vi kunne undvære af vore nuværende Statsindtægter, og at det vil være rigtigt at gjøre Afslag paa visse Toldpositioner, at man da let — jeg vil sige nødvendigvis — vil komme til andre Værer end netop Sukker, og at det er andre Værer, som Afslaget fortrinsvis maa finde Sted paa, sårend Nækken kan komme til Sukker. Jeg maa, som sagt, næst efter at anbefale Bedtagelsen af hele Udvalgets Forslag anmode det ærede Thing om ikke at gaa ind paa de andre Endringsforslag, der ere stillede. Jeg skal endnu kun med Hensyn til den særlige Thara, som Lovforslaget har foreslaaet med Hensyn til Mustovadosukkere ganske i Overensstemmelse med det samlede Udvalg kun gjøre gjældende, at det forekommer mig, at der er stor Billighed for, at, da Emballagen for Mustovadosukkere faktisk er saa meget sværere end Emballagen for andre Sukkere, man da ogsaa i selve Loven fastsætter en større Thara; men som den ærede Drøjsører for Udvalget har gjort opmærksom paa, Lovu af 4de Juli 1863 § 39 indeholder jo en Bemyndigelse for Lovvæsenet, lige saa fuldt som en Ret for Importøren til at faae den virkelige Thara undersøgt i saadanne Tilfælde, hvor man tvivler om, at den i Loven fastsatte Normalthara er tilstede, og det forekommer mig altsaa, at der ikke kan være nogen stor Betænkelighed ved at gaa ind paa Lovforslagets særlige Bestemmelser om Tharaen paa Mustovadosukkere, selv om man erkjender, at Bedømmelsen af, om det i Virkeligheden er Mustovadosukker eller ikke, der indføres, i de enkelte Tilfælde kan være noget vanskeligt.

Abler: Jeg skal tillade mig ganske kort at indbegaa den ærede Finansminister og den ærede næstforegaaende Taler paa de forskjellige Punkter, som de have berørt. Jeg maa maasse først henvende mig til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Schlegel), da det er ham, til hvem jeg har Mindst at sige. Det ærede Medlem om-talte en Adresse, som specielt var rettet imod mine Forslag og endog gif ud paa at skaffe en ensartet Thara. Adressen foreligger ikke, og jeg skal derfor ikke opholde mig længe ved den. Jeg kjender den imidlertid godt, og jeg har ogsaa med Hensyn til et enkelt Punkt i det bebudede Endringsforslag gjort opmærksom paa, at jeg meget godt kan forstaa, at man fra en enkelt Side ønsker 2,67 pCt. Beskyttelse i Thara; men det er Noget, som det ærede Thing vil have Velighed til at efterregne, naar man ser, at der, hvor der forlanges ens Thara, varierer den fra circa 10 til circa 13 pCt. Det ærede Thing, vil ogsaa

med Hensyn til denne Adresse maasse komme til at se, at det i psykologisk Henseende rimeligvis vilde have sin Interesse noget nøiere at granske de Navne, som staa under den. Jeg kjender den nogenlunde, men jeg skal naturligvis ikke her komme nærmere ind derpaa; men det vil dog maasse kunne opdages, at der findes enkelte af disse Navne, som kunne antages ikke at være aldeles upartiske eller uheldige, idet de ved den anbefalede Forholdsregel kunde have ikke ubetydelig Fordel, paa en enkelt Haand maasse endog 40,000 Kroner — og dette hilder jo Blikket undertiden noget. — Det ærede Medlem mente med Hensyn til Tolden i Almindelighed, at det ikke var saa meget af disse Toldnedsettelse, som gaves, der virkelig kom den menige Mand til Gode, og han støttedes i denne Henseende af Hans Excellence Finansministeren. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt; jeg tror, at netop Konkurrencen vil bewirke, at den menige Mand endog kan vinde mere ved en Toldnedsettelse, end man i Almindelighed antager. Jeg tror, at de fleste, der have noget Kjenndskab til Kjøbmandsforretning, ville vide, at det ingenlunde alene er Kjøbmanden, der forstaaer at se paa sin Fordel, men at ogsaa Forbrugerne have et overordentligt godt Greb paa dette. Det ærede Medlem vilde hellere gaa til den direkte Understøttelse, og jeg antager, at han havde sine Tanker henvendte paa f. Ex. offentlige Arbejdsanstalter, saaledes altsaa at det var mindre rigtigt at nedsætte Tolden, men derimod rigtigere direkte lade disse Millioner komme Arbejdsanstalterne tilgode. Jeg tilstaaer, at det er en Bøi, hvor jeg ikke ønsker at følge det ærede Medlem, og jeg antager heller ikke, at det ærede Thing vil følge ham. Der var en Ting, som var mærkærdig ved det ærede Medlems Udtalelser, nemlig at, samtidigt med at han troede, at Kjøbmanden fik saa meget, og at enhver Nedsættelse væsentlig blev i den første Romme, udtalte han sig meget stærkt for Beskyttelsen, som han mente i det Hele var til Arbejdernes Fordel. Men Gud veed, om ikke den store Del af Beskyttelsen netop direkte gaar Arbejdslønnen forbi? Man har set i de store, stærkt protektionistiske Lande, at man ogsaa der har forstaaet paa første Haand at beholde en overordentlig stor Del af de Penge, som Staten har været saa velvillig at forære de Enkelte. Vi staa ganske sikkert paa meget forskellige Standpunkter med Hensyn til Toldbeskyttelse. Jeg tror paa ingen Maade, at der skal roffes saa stærkt ved den bestaaende Beskyttelse, at de forskellige industrielle Anlæg ikke kunne bestaa; men jeg nærer uuegtelig den Overbevisning, at man skal roffe saaledes ved Beskyttelsen, at Industrien maa anstrænge sig og ikke staa i Veien for den almindelige HandelsUdvikling, som jeg tror stades ganske overordentlig ved Beskyttelsen. Der er jo i denne Retning to meget forskellige Skoler, og vi have nylig faaet en Bog, som hedder „Mod Strømmen“, der ud-